

23 iulie – 29 iulie

Temperaturi extreme

Textul de memorat: „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.” (Isaia 53:10)

Când soția lui era pe moarte, renumitul scriitor creștin C. S. Lewis a scris: „Nu că aș fi (cred) în pericolul mare de a înceta să mai cred în Dumnezeu. Adevăratul pericol este să ajung să cred astfel de lucruri cumplite despre El. Concluzia de care mi-e groază nu este: «Deci, până la urmă, nu există niciun Dumnezeu», ci: «Deci așa este Dumnezeu în realitate»” (*A Grief Observed*, HarperCollins Publishers, New York, Inc., 1961, p. 6, 7; vezi *De ce, Doamne? O radiografie a suferinței*, Humanitas, București, 2020).

Când lucrurile devin cu adevărat dureroase, unii dintre noi Îl resping pe Dumnezeu. Pentru alții, ca pentru C. S. Lewis, există ispita de a-și schimba părerea despre Dumnezeu și a-și imagina tot felul de lucruri rele despre El. Întrebarea este: Cât de fierbinte va ajunge cuptorul? Până la ce temperatură este dispus Dumnezeu să riște să-Și expună poporul ca să-Și atingă scopul suprem de a-l modela „asemenea chipului Fiului Său” (Romani 8:29)?

De înțeles: De ce crezi că este dispus Dumnezeu să riște să fie greșit înțeles de aceia de care vrea să fie cunoscut și iubit? Cât de mult crezi că este dispus Dumnezeu să Se lase înțeles greșit, cu scopul de a te modela după chipul Fiului Său?

Duminică, 24 iulie – Trecerea prin foc a lui Avraam

Citește **Geneza 22**. Din senin și fără nicio explicație, Dumnezeu îi cere lui Avraam să-și aducă ardere-de-tot propriul copil. Îți poți imagina cum trebuie să se fi simțit Avraam? Era un gând cu totul revoltător ca un Dumnezeu sfânt să ceară să-ți sacrifice propriul fiu. Pe de altă parte, și dacă Avraam l-ar fi considerat un lucru acceptabil, cum rămânea cu promisiunile lui Dumnezeu privitoare la moștenire? Fără fiul lui, promisiunea s-ar fi năruit.

1. De ce i-a cerut Dumnezeu lui Avraam să aducă o asemenea jertfă? Dacă Dumnezeu știe totul, ce sens mai avea?

Cererea lui Dumnezeu și momentul ei nu sunt întâmplătoare. Fără îndoială, acestea au fost calculate să provoace cel mai profund chin sufletească posibil, deoarece „Dumnezeu păstrase ultima și cea mai grea încercare pentru vremea când povara anilor apăsa greu asupra lui Avraam, care tânjea după tihnă” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 147). Să fie acesta un test venit din partea unui Dumnezeu absurd? Nicidecum, deoarece „agonia prin care a trecut Avraam în acele zile negre de teribilă încercare a fost îngăduită pentru ca el să poată înțelege, din propria experiență, ceva din măreția sacrificiului făcut de Dumnezeu infinit pentru răscumpărarea omului” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 154).

A fost doar un test - Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca Avraam să-și omoare fiul. Acest detaliu evidențiază un aspect foarte important cu privire la modul în care acționează Dumnezeu uneori. El ne poate cere să facem ceva ce niciodată nu vrea ca noi să ducem până la capăt. El ne poate cere să mergem undeva unde niciodată nu vrea să ajungem. Important pentru Dumnezeu nu este neapărat finalul, ci ceea ce învățăm pe măsură ce suntem remodelați pe parcurs.

Este posibil ca Isus să Se fi gândit la această experiență a lui Avraam atunci când le-a spus evreilor: „Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat” (Ioan 8:56).

Avraam ar fi putut rata această înțelegere dacă ar fi respins porunca divină considerând-o venită de la Satana. Cheia supraviețuirii lui Avraam și a faptului că a învățat ceva pe parcurs a fost că el cunoștea glasul Domnului.

Tu cunoști glasul lui Dumnezeu? Cum știi când îți vorbește Dumnezeu? Care sunt căile prin care îți comunică voia Sa?

Luni, 25 iulie – Israel, un popor îndărătnic

Istoria lui Osea ne transmite câteva lecții impresionante. Situația prorocului este remarcabilă. Soția lui, Gomera, fuge și are copii cu un alt bărbat. Deși Gomera este infidelă, Dumnezeu îi cere lui Osea să-și aducă soția înapoi și să-i arate din nou dragostea lui deplină. Această relatare este menită să fie o parabolă despre Dumnezeu și poporul Israel. Israelii îl părăsiseră pe Dumnezeu și preacurviseră spiritual cu alți dumnezei, dar Dumnezeu încă îi iubea și dorea să le arate dragostea Lui. Dar să vedem metodele lui Dumnezeu!

2. Citește Osea 2:1-12. Ce metode spune Dumnezeu că va folosi ca să-l atragă iar pe Israel la Sine? Cum au fost aceste experiențe? Osea 2:2,3; Osea 2:5-7; Osea 2:8,9; Osea 2:10

Acest pasaj transmite două elemente importante cu privire la experiența noastră cu Dumnezeu atunci când El ne duce la pocăință. În primul rând, riscăm să nu ne dăm seama că Dumnezeu acționează. Când israeliții au trecut prin astfel de experiențe grele și dureroase, e posibil să le fi fost greu să-și dea seama că Dumnezeul lor acționa în vederea salvării lor. Când drumul ne este blocat de spini ascuțiți sau când suntem înconjurați de ziduri astfel încât nu știm încotro mergem (Osea 2:6) - să fie oare vorba de Dumnezeu? Când ne dispar cele necesare de bază sau când suntem stânjeniți (Osea 2:9,10) - poate avea Tatăl nostru vreo legătură cu toate acestea? Adevărul este că, indiferent cum ne simțim și ce simțim, Dumnezeu este mereu la lucru ca să ne ducă la pocăință, pentru că El ne iubește foarte mult.

În al doilea rând, riscăm să-L înțelegem greșit pe Dumnezeu atunci când acționează. Ne putem da seama că El acționează, dar nu ne place ce face. Când suntem răniți și rușinați, este ușor să-L blamăm pe Dumnezeu că este nemilos, că nu intervine sau că nu îi pasă. Dar Dumnezeu este mereu la lucru ca să ne înnoiască în virtutea legământului Său de dragoste.

Citește Osea 2:14-23. Ce transmite acest pasaj despre Dumnezeu? Cere-I Duhului Sfânt să-ți arate dacă ai fugit de Dumnezeu în vreun domeniu al vieții tale. Dacă ești convins că ai fugit de El, de ce să aștepti să ajungi în cuptorul încins al încercării? Ce te oprește să-I predai totul chiar acum?

Marti, 26 iulie – Supraviețuirea prin închinare

3. Citește Iov 1:6 - 2:10. Ce anume a cauzat suferința lui Iov? Este situația aceasta un caz special? Sau este ceva specific modului în care Dumnezeu încă lucrează cu noi astăzi?

Este ceva uluitor aici. Fiii lui Dumnezeu vin să-L întâlnească pe Dumnezeu și Satana vine cu ei. Dumnezeu îl întreabă pe unde a fost, iar Satana răspunde că a fost „la cutreierarea pământului și [...] la plimbarea [...] pe el” (Iov 1:7). Apoi Dumnezeu îi pune o întrebare: „Ai văzut pe robul Meu Iov?” (Iov 1:8). Întrebarea în sine nu are nimic remarcabil; remarcabil este cine pune întrebarea. Nu Satana îl indică pe Iov ca obiect supus examinării, ci Dumnezeu. Știind exact ce urmează, Dumnezeu îl aduce pe Iov în atenția lui Satana. Jos, pe pământ, Iov nu are absolut nicio idee cât de încins urma să devină cuptorul lui. Și, deși este foarte clar că Satana, nu Dumnezeu, cauzează suferința lui Iov, este la fel de evident că Dumnezeu îi dă permisiunea explicită lui Satana să distrugă bunurile lui Iov, copiii și sănătatea lui fizică. Dacă Dumnezeu Își dă acordul ca Iov să sufere, mai contează dacă El sau Satana în persoană aduce suferința? Cum poate fi Dumnezeu drept și sfânt când îi permite lui Satana să-i producă lui Iov atâta suferință?

4. Citește Iov 1:20,21. Cum reacționează Iov în fața încercărilor?

În fața unei asemenea suferințe se poate reacționa în două moduri. Ne putem umple de înverșunare și supărare, întorcându-I spatele unui Dumnezeu pe care Îl credem nemilos sau inexistent, sau ne putem prinde de Dumnezeu mai strâns. Iov își gestionează catastrofa stând în prezența lui Dumnezeu și aducându-I închinare.

În Iov 1:20,21 vedem trei aspecte ale închinării care ne pot ajuta atunci când suntem în suferință. În primul rând, Iov își acceptă neputința și recunoaște că nu poate să pretindă nimic: „Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului” (Iov 1:21). În al doilea rând, Iov recunoaște că Dumnezeu încă deține controlul absolut: „Domnul a dat și Domnul a luat” (Iov 1:21). În al treilea rând, Iov încheie afirmându-și convingerea cu privire la dreptatea lui Dumnezeu. „Binecuvântat fie Numele Domnului” (Iov 1:21).

Treci printr-o încercare? Cum te-ar putea ajuta dacă ai urma pașii lui Iov?

Miercuri, 27 iulie – Supraviețuirea cu ajutorul speranței

„În adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsati peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, așa că nici nu mai trăgeam nădejde de viață. Ba încă ne spunea gândul că trebuie să murim, pentru ca să ne punem încrederea nu în noi înșine, ci în Dumnezeu, care înviază morții” (2 Corinteni 1:8,9).

Ca apostol ales de Dumnezeu, Pavel îndurase mai mult decât majoritatea oamenilor. Cu toate acestea, el nu a fost zdrobit. Ci, dimpotrivă, L-a lăudat și mai mult pe Dumnezeu. Citește lista lui de greutăți din **2 Corinteni 11:23-29**. Acum citește **2 Corinteni 1:3-11**.

5. În 2 Corinteni 1:4, Pavel afirmă că noi primim mila și mângâierea lui Dumnezeu ca „să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz”. În ce măsură poate fi suferința o chemare la slujire? Cum am putea deveni mai conștienți de această posibilitate?

Dumnezeu vrea ca, prin noi, să le slujească oamenilor care suferă. Aceasta înseamnă că El poate îngădui ca noi să trecem prin anumite dureri. Apoi, noi vom oferi încurajare nu din teorie, ci din propria experiență cu îndurarea și mângâierea lui Dumnezeu. Acesta este un principiu din viața lui Isus (vezi Evrei 4:15).

Pavel își descrie atât de viu propriile greutăți nu ca să-l compătimim noi, ci ca să ne dăm seama că până și atunci când suntem în prăpastie Tatăl încă poate interveni ca să ne ofere îndurare și încurajare. S-ar putea să ajungem disperați până și cu privire la viața noastră sau chiar să fim omorâți, dar nu trebuie să ne temem, Dumnezeu ne învață să ne bazăm pe El. Putem avea încredere în El, căci Dumnezeul nostru „înviază morții” (2 Corinteni 1:9).

În timp ce continuă să-și ațintească ochii asupra proclamării Evangheliei, Pavel știe că Dumnezeu îl va salva și în viitor. Capacitatea lui de a rămâne ferm este dovedită de cele trei aspecte pe care le menționează în 2 Corinteni 1:10,11. În primul rând este ceea ce Dumnezeu a dovedit deja în trecut: „El ne-a izbăvit și ne izbăvește dintr-o astfel de moarte” (2 Corinteni 1:10). În al doilea rând, hotărârea lui Pavel de a se concentra pe Dumnezeu Însuși: „Și avem nădejde că ne va mai izbăvi încă” (2 Corinteni 1:10). În al treilea rând, mijlocirea neînteruptă a sfinților: „Voi înșivă ne veți ajuta cu rugăciunile voastre” (2 Corinteni 1:11).

Ce poți învăța de la Pavel ca să nu îți plângi de milă în mijlocul luptei?

Joi, 28 iulie – Foc extrem

Până acum în acest trimestru am analizat multe exemple de situații fierbinți pe care Dumnezeu le folosește ca să aducă în viața noastră puritate și asemănare cu Hristos. Totuși unii le pot privi și apoi concluzionează că Dumnezeu este sever și foarte solicitant. Sigur că unii ar putea spune: „Știm că Dumnezeu ne vrea binele, dar aceste exemple nu transmit prea multă grijă și dragoste. În schimb, Dumnezeu pare

Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării

mai degrabă un tiran.” Adevărul este că, trăind pe acest pământ plin de păcat, vom înțelege doar puțin din cauzele a tot ce se întâmplă. În cer vom înțelege mult mai mult (1 Corinteni 4:5; 13:12). Deocamdată va trebui să trăim cu tensiunea derivată din convingerea că Dumnezeu este prezent și are grijă de noi, pe de o parte, dar că nu întotdeauna ne simțim bine, pe de altă parte. Isaia descrie foarte bine această tensiune.

Citește **Isaia 43:1-7**. În versetul 2, Dumnezeu spune că poporul Lui va trece prin ape și prin foc. Acestea sunt exemple metaforice de pericole extreme, dar poate că fac aluzie la traversarea Mării Roșii și a Iordanului - ambele niște momente de groază, dar și momente care au netezit calea pentru o nouă viață. Poate te aștepți ca Dumnezeu să spună că Își va feri poporul de aceste pericole, că îl va conduce pe un traseu mai ușor. Dar El spune mai degrabă că, atunci când vin vremuri grele, poporul Său nu trebuie să se simtă copleșit, fiindcă El îi este alături.

6. Pe baza pasajului din Isaia 43:1-7, notează diferite căi prin care Dumnezeu Își asigură poporul că îl va sprijini în timpul traversării apelor și a focului. Ce imagine despre Dumnezeu ți se zugrăvește în minte? Împlinirea căror făgăduințe poți cere?

Am putea rezuma în trei moduri ce am învățat despre cuptoarele încinse prin care ne trece Dumnezeu. În primul rând, temperatura extrem de ridicată îngăduită de Dumnezeu nu este pentru a ne distruge pe noi, ci pentru a distruge păcatul. În al doilea rând, aceasta nu este folosită pentru a ne face nefericiți, ci pentru a ne face puri, curați, așa cum am fost creați să fim. În al treilea rând, grija lui Dumnezeu față de noi prin tot ce trecem este constantă și blândă - El niciodată nu ne va lăsa singuri, orice ni s-ar întâmpla.

Ce ne învață următoarele versete despre acțiunile și caracterul lui Dumnezeu? Psalmii 103:13,14; Matei 28:20; 1 Corinteni 10:13; 1 Petru 1:7. Cum ai simțit în viața ta realitatea exprimată în aceste versete?

Vineri, 29 iulie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul 13; *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, subcapitolul 34, „«Lăudați pe Domnul»”

„În dogoarea focului din cuptor se separă zgura de aurul adevărat al caracterului creștin. Isus este Acela care supraveghează atent testul; El știe ce este necesar pentru purificarea metalului prețios, ca el să reflecte strălucirea iubirii Sale. Dumnezeu Își disciplinează slujitorii prin încercări grele și apăsătoare. El vede că unii au puteri ce pot fi folosite pentru progresul lucrării Sale și pe aceste persoane le pune la încercare; în providența Sa, El le aduce în situații care le pun la probă caracterul. [...] El le arată slăbiciunile și îi învață să se sprijine pe El. [...] În felul acesta, obiectivul Lui este atins. Ei sunt educați, pregătiți și disciplinați, gata să ducă la îndeplinire marele plan pentru care le-au fost date puterile” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 129-130).

„Dacă, în providența lui Dumnezeu, suntem chemați să îndurăm încercări, ar trebui să ne acceptăm crucea și să bem cupa amară, aducându-ne aminte că există o mână de Tată care ne-o ține la buze. Să ne încredem în El și în lumina zilei, și atunci când este întuneric. Oare nu putem crede că El ne va da tot ce este spre binele nostru?” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 316).

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Deuteronomul 32 - Iosua 4;

1. Câți soldați ar fi pus pe fugă 10.000 de oameni și în ce condiții?
2. Cine urma să primească cele mai bune roade?
3. Ce culoare avea funia pe care au coborât spionii din casa lui Rahav?
4. În ce moment s-au întors apele Iordanului la locul lor?

Evanghelizare, Secțiunea 20, subcapitolul „Puterea pentru încheierea lucrării”

5. Prin ce unelte va lucra Dumnezeu pentru a proclama solia cu cea mai mare putere?